

Comunitat Autònoma / Departament / Estat	CATALUNYA
Municipi	BARCELONA
Edifici	Temple Expiatori de la Sagrada Família
Direcció	
Coordenades	41.403591 2.17436
Protecció	<p>Codi: (R. I.) - 51 - 0003813 - 00000 Registre: (R. I.) REGISTRE BIC IMMOBLES: Codi definitiu Categoria: 51 Monument Nom: Temple Expiatori de la Sagrada Família Comunitat Autònoma: C. A. Catalunya Província: Barcelona Municipi: Barcelona Data de Declaració: 24-07-1969 BOE de la Declaració: 20-08-1969 Tramitació: INCLÒS/DECLARAT Font: Ministerio de Cultura (2005)</p>

Església iniciada el 1883 en estil neogòtic visible en la cripta i en els murs de l'absis; es prosseguí en estil modernista a la façana del Naixement per Gaudí i continuada, mort Gaudí, amb els seus criteris i projectes inicials per l'arquitecte Lluís Bonet i Garí deixeble seu. Ha estat consagrada pel papa Benet XVI el dia 7 de novembre del 2010. Té planta de cinc naus, transsepte, girola i torre al creuer projectada per uns 172'50 metres d'alçada i un hiperboloide de 75 metres d'alçada per cobrir l'absis semicircular rodejat de nou capelles damunt la cripta. Els pilars i les columnes presenten inclinacions per fer les voltes parabòliques. Els seus murs són de pedra de Montjuïc tallats i escairats en els propis tallers per picapedrers dins del recinte eclesial; els carreus són lleugerament encoixinats. Ha de tenir tres portalades amb quatre torres en cadascuna d'elles, avui (2006) només acabades les de la Passió (banda de la plaça de la Sagrada Família) i del Naixement (banda del carrer Sardunya); la façana principal, la de la Glòria, està orientada a migdia.

Dimensions: la nau central fa 90'00 x 12'00 x 45'00 metres respectivament de llargada, amplada i alçada; l'amplada total de les cinc naus fa 45 metres. El rectangle on queda inclòs tot el recinte del temple farà 115'00 x 82'50 metres. Les alçades de les torres de les portalades, ja construïdes, fan entre 98 i 117 metres. Les torres per aixecar tindran, la central dedicada a Jesús, 173, les dels quatre evangelistes que la encerclaran, entre 120 i 125. La coberta exterior de les naus arribarà als 70 metres. El transsepte de tres naus farà 30 metres d'amplada.

Arquitectes: Francesc de Paula del Villar i Lozano (1828-1903) pel que fa a la cripta. Antoni Gaudí i Cornet (1852-1926); Lluís Bonet i Garí i Puig Boada pels campanars de la façana de la Passió; Jordi Bonet i Armengol (1925) ha anat configurant les naus i les façanes fins el 2012 quan se'n fa càrrec Jordi Faulí.

Guarda escultures de la façana de la Passió degudes a Josep Maria Subirachs, una de sant Josep Oriol de l'escultor gracienc Francesc Carulla en la part alta del mur adjacent a les torres de la Passió del carrer Sardunya tocant al de Mallorca; al mur exterior de l'absis del 2012-13 i de travertí romà la de sant Bru de Montserrat Garcia Rius de quatre metres d'alçada i de tres tones de pes, i la de sant Benet de Manuel Cusachs de 3'80 d'alçada; d'ell també són les de sant Josep de Calassanç i sant Ignasi de Loiola.

Vidrieres de colors per l'artista Joan Vila-Grau (1932) de caire abstracte. A la façana del Naixement (2009), una imatge de Sant Josep de 3 metres d'alçada de l'escultor barceloní Ramon Cuello (d'estil tradicional) autor també de la Mare de Déu a la façana de la Passió; de Jaume Busquets Mollera (1903-1968) és el conjunt del Naixement (1958): Maria deixa el Nen a la menjadora mentre Josep s'ho mira, i del mateix escultor la Mare de Déu del Carme a la capella que hi té a la cripta.

Campanars: divuit (en projecte), quatre a cadascuna de les tres façanes (Naixement, Passió i Resurrecció o Glòria), dos de laterals de 98 metres i dos de centrals de 117 metres; avui (2010) aixecats només els de les dues façanes dels extrems del transsepte, la de llevant i la de ponent. Torres parabòliques amb ritme helicoïdal, creus daurades al cim; entortolligant-se per les agulles superiors el mots Sanctus, Sanctus, Sanctus. Escales de cargol a l'interior de cada campanar deixant un ull central amb finestrals que recorren de dalt a baix les torres, només lligats entre sí els graons i els muntants per ampits inclinats cap avall; tot en pedra picada, amb decoració de mosaics al cim i pinacles coronats per polígons estrellats de dotze puntes. Tenen profunds fonaments: els dels cloquers del Naixement de finals del segle XIX arriben a una profunditat de 10 metres; els de la façana de la Passió, de mitjans del segle XX, estan constituïts per una gran llosa damunt rails; els de la darrera façana, encara no aixecats, ja tenen els fonaments posats: pilons que arriben a 16 metres de profunditat en relació al nivell del carrer Mallorca; aquests últims fonaments també es troben sota la columnata de les naus que hauran de ser la base de l'última gran torre central.

Alçades: 98 metres i 117 metres, a la façana del Naixement i a la de la Passió.; de part de l'arquitecte senyor Bonet em van dir que feien, respectivament, 100 i 112 metres, dades força properes a les que han aparegut en els mitjans informatius el 2010.

Descripció

Campanes	L'única campana original existent, tubular, es troba fora d'ús, dipositada en una de les torres. Es tracta d'una peça excepcionalment única, ja que no hi ha coneixement d'altres campanes tubulars en totes les catedrals, ni tan sols en altres temples, excepte casos molt puntuals i provisionals de trossos de rails o de bombes de la guerra civil, que van substituir, per poc de temps, les campanes desaparegudes.
Fotos	36
Tocs actuals de campanes	El procés permanent de construcció no permet parlar, com en altres temples, de tocs tradicionals, sinó de tocs futurs, ja que el so del carilló electrònic, en un edifici en construcció, no pot considerar-se toc.
Conservació, manteniment	Després de diverses visites es va localitzar, gràcies a l'amabilitat i la paciència dels responsables de la Fundació, una sola campana tubular de grans dimensions, ubicada en un dels campanars, de manera que sembla una canonada de metall. Fins i tot els visitants passen al costat seu, sense despertar cap interès, i els mateixos vigilants del conjunt no són conscients de la seva presència. No obstant l'objecte de bronze, d'uns quants centenars de quilos, sembla una campana experimental que cal desenvolupar i també posar en valor, com una de les propostes del Temple Expiatori. Hi ha, també, un carilló electrònic, que expandeix la seva música a través de grans altaveus, i que és programat per tocar certes melodies a cada hora durant la jornada.
Propostes	Dins de la globalitat de treballs en curs, les campanes apareixen com un aspecte anecdòtic. No obstant això proposem l'acostament a la campana tubular, que no és més que un procés inacabat, i que és desconeguda fins i tot per a molts que treballen al temple o que coneixen bé l'obra de GAUDÍ. Proposem per tant la baixada de la mateixa a la zona d'exposicions i la seua ubicació de manera que pugui sonar. Amb això es reprèn el procés d'investigació sonora i es mostra també un altre aspecte del projecte inicial. La campana ha de ser instal·lada de manera que pugui sonar, i que es pugui accedir a totes les seues parts, per a realitzar les anàlisis sonores necessàries per a continuar investigant i proposar, més endavant, aquell conjunt de campanes harmonitzades que formaven part del projecte inicial.
Autors de la documentació	ÁLVARO MUÑOZ, Mari Carmen; LLOP i BAYO, Francesc
Data	23-11-2004

Campanes actuals

Localització	Campana	Fonedor	Any fosa	Diàmetre (en cm)	Pes
Exposició permanent	Campana tubular		1920ca	20	1450
Penjada d'una biga en un mur exterior	Campaneta			30	16

Información completa: [Temple Expiatori de la Sagrada Família - BARCELONA \(CATALUNYA\)](#)

